

„Недостойно ёсть вложити ихъ въ корванѣ.“ Съ таквизи сребролюбци, които сж заплава на Симонѣа, печалбы отъ сребролюбие, причина на нашето святотатство, и беззаконіе; съ кражбы (защото Иуда е былъ крадецъ и гравитель на черковныты доходы) не сж обновяватъ черквы, не сж кѣпѣватъ стажанѣа, не сж градятъ палаты, но сж кѣпѣватъ гробове, и гробица. Тѣ не ползѣватъ своиты, а нѣкакъ си странныты, чюжденциты: „Въ погребеніе страннымъ.“ Но азъ гледамъ, че незлобивый Исусъ приема Иуда, и не сж гндси отъ льстното негово цѣлованіе, а и още отъ голѣмото си сжжаленіе той го нарича приятель: „Дръже! творѣ на нѣже пришѣлъ ёси.“ За коя чюбо причина дѣла: „прискѣрбна ёсть дѣша моѣ до смѣрти?“ може за пѣсницата, която мѣ одари единъ слѣга злонавенъ, и дързновенъ.

Повлеченъ отъ сичкыты войны отъ тысященачалника, отъ сичкото множество на слѣгыты рѣцѣтѣ мѣ вързаны назадъ като единъ осжденъ Исусъ сж закарва първо въ палата на Анна Архыерей, и отъ тамъ при Каіафа, гдѣто книжници, и Фарисее, гдѣто старци, гдѣто сичкый сѣвѣтъ на сѣворицето, сичкыты сж едни уста да хѣлатъ, сичкыты сж едно сърдце отъ ненависть, сичкыты сж една сжгласна мысль, че единъ такъвъ человекъ е достоинъ за смѣрть, достоинъ да умре. „повиненъ ёсть смѣрти.“ И тѣка пакъ вы моляж, да си помыслите, Христіане; Свѣщенницити, и Фарисейти много ненавиждали Христа отъ зависть; тѣй были слѣпи, водители на слѣпы, и не можали да гледатъ житіето Христово, ни да слѣшатъ ченіето Христово, което было една небесна свѣтлина, която просвѣщава сѣкого человека, който дохожда въ свѣта. Нѣ простіатъ народъ го обичалъ; той гледалъ съ голѣмо чюдивленіе чудесата мѣ; слѣшалъ съ голѣма радость ченіето мѣ, и даже толкози пѣти, когато свѣщенницити, и Фарисейти сж споворили да го убѣжатъ, тѣ сж страхѣвали отъ простіа народъ. Я пакъ сега въ часа на страданіето сичкы сжгласно, свѣщенници, и Фарисей, и сичкѣатъ простъ народъ, мжжіе и жены, дѣца, млади, стари, сичкыты го искатъ да умре. „Повиненъ ёсть смѣрти.“ Кое е подбѣдило простіа народъ, кое го излзгало противъ Христа? нищо дрѣго освенъ лицемѣріето на свѣщеннициты, и Фарисейти. Фарисейти сребролюбци, и горделиви не считали за грѣхъ да издадатъ цѣлы кжщыты на вдовициты, и на сирациты; не считали за грѣхъ да ди-